

Knjiga proroka Daniela - Sto trideset i pet

Proročki glasovi 1776., 1789. i 1798.: Uvod u pečačenje 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-14

Povijest 1776., 1789. i 1798. godine prikazuje povijest pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Na svaki od tih datuma zvijer iz zemlje progovorila je. Tri međaša koje predložuju tri puta kada je zvijer iz zemlje progovorila idu usporedno s tri Kristova glasa 11. rujna 2001., u srpnju 2023. i s uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom.

Bijah u Duhu u dan Gospodnji i začuh za sobom jak glas, kao glas trube. Otkrivenje 1,10.

Svaka od ta tri glasovna putokaza označavaju sve snažnije „oglašavanje” trećega jaoa, koje je ujedno i sedma truba upozorenja, a truba je glas.

Viči iz svega glasa, ne ustegni se, podigni svoj glas kao trubu i pokaži mojemu narodu njihov pristup, a domu Jakovljevu njihove grijehe. Izaija 58,1.

Glas upućen protestantskom rogu 11. rujna 2001. bio je glas stražara koji su laodikejski adventizam pozivali natrag na Jeremijine stare staze, ali zbor podsmjevera odbio je hoditi njima.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i pitajte za stare staze, gdje je dobar put, i idite njime, pa ćete naći pokoj dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo ići njime. I postavih nad vama stražare govoreći: Poslušajte glas trube. Ali oni rekoše: Nećemo poslušati. Jeremija 6:16, 17.

Glas srpnja 2023. bio je uskrснуće službe Future for America, koja je šutjela od prvog razočaranja 18. srpnja 2020. Kao pri Ivanovoj objavi Mesije koji uskoro dolazi, i pri Justinijanovoj objavi antikrista koji uskoro dolazi, Future for America prepoznala je da će budućnost Amerike uskoro biti zauvijek promijenjena pri skorašnjem nedjeljnom zakonu i oglašavanju sedme trube na tom putokazu. Glas onoga koji više u pustinji bio je glas srpnja 2023.

Drugi glas osamnaestog poglavlja Otkrivenja oglašava se u uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu kada se zbiva progovaranje zmaja po zvijeri iz zemlje. Upravo se u tom trenutku „magarica” udara treći put, i tada će „magarica” progovoriti. Magarica je bila udarena ubrzo nakon 11. rujna 2001., nakon 7. listopada 2023., a zatim će ponovno biti udarena pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, gdje progovara. U Balaamovu svjedočanstvu bila je skrenuta s puta od anđela, a anđeo predstavlja četiri anđela kojima je zapovjedbno da zadrže četiri vjetra islama, no pri nedjeljnom zakonu magarica islama progovara zvukom sedme trube, što je ujedno i treći jao.

Ondje progovara viđenje islama, koje je oklijevalo od 18. srpnja 2020., jer tada više neće oklijevati. Mnogo je glasova u razdoblju pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a to razdoblje prethodi Božjem izvršnom sudu koji započinje uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom. Božji izvršni sud prikazan je sa sedam anđela, sa sedam čaša. To razdoblje započinje izlivanjem Duha Svetoga i predstavlja ponavljanje Pedesetnice, kada je Duh Sveti bio izliven i ognjeni jezici

posvjedočili su o tom događaju. Izlivanje u toj vremenskoj točki više nije odmjereno, jer se tada Duh Sveti izliva bez mjere.

„Anđeo koji se sjedinjuje u objavljivanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neobične sile. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je odnesena do svake misionarske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama postojao najveći vjerski interes kakav je zabilježen u ijednoj zemlji od reformacije šesnaestoga stoljeća; ali sve to treba biti nadmašeno silnim pokretom pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.

„Djelo će biti slično onomu na Dan Pedesetnice. Kao što je ‘rani dažd’ bio dan, izlivanjem Duha Svetoga na početku Evanđelja, da uzrokuje nicanje dragocjenoga sjemena, tako će ‘kasni dažd’ biti dan na njegovu završetku za sazrijevanje žetve.” Velika borba, 611.

Dana 11. rujna 2001. započelo je pečačenje stotinu četrdeset i četiri tisuće, i Duh Sveti bio je izliven u određenoj mjeri. Odmjeravanje izlivanja bilo je predloženo u povijesti Pedesetnice, počevši od Kristova uskrsnuća, kada je anđeo progovorio i rekao: „Sine Božji, iziđi, Otac te zove“, baš kao što je Isus pozvao Lazara iz groba riječima: „Lazare, iziđi.“ Godine 2023. Krist je pozvao mrtve, suhe kosti dvojice svjedoka da „iziđu“.

Nakon Kristova uskrsnuća najprije je uzašao k svome Ocu, a zatim sišao kao što je to učinio 11. rujna 2001. Potom je postupno prosvjećivao svoje učenike, što je predloženo susretom s Marijom, učenicima koje je susreo i poučavao na putu u Emaus, a nakon toga i svojim ukazanjem ostalim učenicima. Četrdeset je dana poučavao učenike prije svoga konačnog uzašašća, a zatim su, nakon još deset dana, svi bili jednodušni i na istome mjestu te je Duh Sveti bio izliven bez mjere.

„Kad se Isus susreo sa svojim učenicima, podsjetio ih je na riječi koje im je bio govorio prije svoje smrti, da se mora ispuniti sve što je o Njemu napisano u Mojsijevu zakonu, u prorocima i u Psalmima. ‘Tada im otvori um da razumiju Pisma te im reče: Ovako je pisano, i ovako je trebalo da Krist trpi i da treći dan ustane od mrtvih; i da se u Njegovo ime propovijeda pokajanje i otpuštenje grijeha među svim narodima, počevši od Jeruzalema. A vi ste svjedoci toga.’” The Desire of Ages, 804.

U srpnju 2023. Isusov je glas probudio dva mrtva svjedoka i počeo otvarati razumijevanje svojih učenika za sve što je napisano u Mojsijevu zakonu („sedam vremena“), prorocima (Nebukadnezarov kip zvijeri) i Psalmima (iskustvo Mojsija i Jaganjca). Njegovo djelo poučavanja započelo je pri njegovu uskrsnuću i pojačavalo se tijekom sljedećih četrdeset dana. Započelo je njegovim zahtjevom da jede.

A dok još od radosti nisu vjerovali i čudili se, reče im: Imate li ovdje što za jelo? A oni mu dadoše komad pečene ribe i saća meda. I on uze te pred njima jede. I reče im: To su riječi koje sam vam govorio dok još bijah s vama: treba da se ispuni sve što je o meni napisano u Mojsijevu zakonu, u Prorocima i u Psalmima. Luka 24,41–44.

Molitva je bila primarni putokaz u tijeku povijesti, a povijest od Kristova uskrsnuća do Njegova uzašašća četrdeset dana poslije ostavila je deset dana (deset je kušnja) do Pedesetnice, kada će Duh

Sveti biti izliven bez mjere. Njegovo uskrsnuće, uzašašće, nakon čega slijedi Njegov ponovni silazak, predstavlja 11. rujna 2001. Srpanj 2023. predstavlja kraj četrdeset dana, a deset dana koji slijede nakon srpnja 2023. vode do skoroga nedjeljnog zakona. U tom završnom razdoblju od deset dana jedinstvo i molitva jesu putokaz. Jedinstvo je bilo predloženo Ezekielovim prvim proročanstvom u trideset i sedmom poglavlju, koje je sabralo kosti, žile i meso. Ezekielovo drugo proročanstvo bilo je dah četiriju vjetrova, a dah je simbol molitve. U tih završnih deset dana sto četrdeset i četiri tisuće bivaju zapečaćeni, kao što su bili predloženi Lazarom.

„To je bio razlog Njegova odgađanja odlaska u Betaniju. Ovo vrhunsko čudo, uskrišenje Lazara, trebalo je staviti Božji pečat na Njegovo djelo i na Njegovo pravo na božanstvo.“
Čežnja vjekova, 529.

Ne samo da su mudre djevice zapečaćene tijekom ovoga krunidbenog čuda, nego su i lude djevice zapečaćene na pogrešnoj strani ovoga pitanja.

„Kristovo krunsko čudo — uskrišenje Lazara — zapečatilo je odluku svećenika da oslobode svijet od Isusa i Njegovih čudesnih djela, koja su ubrzano uništavala njihov utjecaj nad narodom.“ Djela apostolska, 67.

Mnogi glasovi u povijesti pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće sve do uskoro dolazećeg nedjeljnog zakona jesu „pravilo na pravilo“, glasovi Božje proročke Riječi, i ti glasovi odjekuju u razdoblju kada se ispunjava „učinak svakoga viđenja“. Oni odjekuju kada se otvori sedmi pečat.

I kad otvori sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata. I vidjeh sedam anđela koji stajahu pred Bogom; i njima bijaše dano sedam truba. I drugi anđeo dođe i stade kod žrtvenika, imajući zlatnu kadionicu; i bi mu dano mnogo kada, da ga prinese s molitvama svih svetih na zlatnom žrtveniku koji bijaše pred prijestoljem. I dim kada, koji uzađe s molitvama svetih, uzdignu se pred Boga iz ruke anđelove. I anđeo uze kadionicu, napuni je ognjem sa žrtvenika i baci na zemlju; i nastadoše glasovi, i gromovi, i munje, i potres. Otkrivenje 8:1–5.

Otvaranje sedmoga pečata proizvelo je tišinu, jer to razdoblje predstavlja promjenu poretka, a pri promjeni u svetome poretku uvijek nastaje tišina na nebu, kao što o tome svjedoči križ, kada su anđeli prekinuli svoju glazbu i hvalu. Tišina na nebu potvrđena je i zahtjevima Dana pomirenja, a 22. listopada 1844. Habakuk DVA, redak DVADESET zapovjedio je svoju zemlju da šuti.

„Pokazana mi je velika ljubav i snishođenje Boga u tome što je dao svoga Sina da umre kako bi čovjek mogao naći oprost i živjeti. Pokazani su mi Adam i Eva, kojima je bila dana povlastica promatrati ljepotu i dražesnost Edenskoga vrta te im je bilo dopušteno jesti sa svih stabala u vrtu osim s jednoga. Ali zmija je napastovala Evu, a ona je napastovala svoga muža, te su oboje jeli sa zabranjenoga stabla. Prekršili su Božju zapovijed i postali grešnici. Vijest se proširila nebom i svaka je harfa utihnula. Anđeli su žalovali i bojali se da Adam i Eva ponovno ne pruže ruku te ne jedu sa stabla života i ne postanu besmrtni grešnici. Ali Bog je rekao da će prijestupnike istjerati iz vrta te da će po kerubima i plamenim mačem čuvati put k stablu života, kako mu čovjek ne bi mogao pristupiti i jesti od njegova ploda, koji ovjekovječuje besmrtnost.“ Early Writings, 125.

Nebo je utihnulo kada su ljudi postali grešnici, i nebo je utihnulo kada je prolivena Kristova krv da otkupi grešnike, i nebo je utihnulo kada je Kristovo djelo suda započelo uklanjati grijeh od Njegova naroda.

„Kristovo posredovanje za čovjeka u nebeskom Svetišću jednako je bitno za plan spasenja kao što je bila i Njegova smrt na križu. Svojom smrću započeo je ono djelo koje je nakon svojega uskrsnuća uzašao dovršiti na nebu.“ Velika borba, 489.

Djelo suda započelo je dolaskom trećega anđela 1844. godine, ali je Božji narod izabrao umrijeti u pustinji, radije nego postati vječno jedno s božanstvom. Treći anđeo ponovno je došao 11. rujna 2001., i još jednom nastade tišina na nebu. Tada Lav iz Judina plemena počeo uklanjati sedmi pečat, dok su anđeli promatrali dolazak trećega anđela u povijest posljednjega naraštaja.

Sedam anđela suda bilo je ondje, spremno da započne svoje djelo razaranja, ali tada im je bilo rečeno: „Držite, držite, držite, držite“, dok se pečatilo sto četrdeset i četiri tisuće. Dvostruke molitve vjernih bile su poslone na nebo, predložene s deset dana koji su prethodili Pedesetnici i započeli nakon četrdeset dana (simbola pustinje), predstavljajući tri i pol dana (simbol pustinje) iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja. Dvojici svjedoka tada je glas iz pustinje naložio da moraju ispuniti Danielove dvije molitve. Molitvu iz drugog poglavlja Daniela, gdje su Daniel i trojica dostojnika molili za svjetlo da razumiju Nabukodonozorov tajni san o kipu zvijeri, i Danielovu molitvu u devetom poglavlju, gdje je Daniel molio sam, ispunjavajući zahtjeve molitve iz Levitskog zakonika dvadeset i šest.

Zajednička molitva iz Daniela 2 bila je za svjetlo u vezi sa skrivenom tajnom koja je bila skrivena unutar vanjske linije proročanske povijesti. Privatna, osobna molitva iz Daniela 9 bila je za milost u vezi s unutarnjom potrebom. Kako je oganj potonjega dažda počeo padati 2001. godine, bilo je mnogo glasova koje su mogli čuti oni koji su razumjeli metodologiju redak na redak. Oganj sa žrtvenika koji se bacao na zemlju bio je poruka koja je proizvela konačno razdvajanje mudrih i ludih, i kako se ta poruka nastavila razvijati tijekom tih deset simboličnih dana, poruka je postajala sve jasnija i jasnija.

Poruka je bila eskalirajuća kriza trećega jao, koja je u trideset i sedmom poglavlju Ezekijela bila dva proročanstva koja su najprije uzrokovala da se dva svjedoka okupe, a zatim uzrokovala da ustanu kao silna vojska. Nakon toga, u trideset i sedmom poglavlju, oni su sjedinjeni u jedan štap, a jedinstvo predstavljeno tim sjedinjavanjem u jedan štap predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječtvom, koje se ostvaruje u završnim pokretima pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

U srpnju 2023. molitve su počele uzlaziti, i bile su to molitve iz devetoga poglavlja Daniela i drugoga poglavlja. Tada su se čuli glasovi, kao i gromovi, a zatim su se vidjele i munje. Munja i grom prate kišu i u prirodnom svijetu i u proročanstvu. Kiša je započela 11. rujna 2001. Prvo spominjanje munje i groma prepoznaje ih kao poruku koja je osmišljena da proizvede bogobojaznost.

I dogodi se trećega dana ujutro: zagrmje i zabljesnuše munje, i gust oblak bijaše nad gorom, a glas trube bijaše silno jak, tako da sav narod što bijaše u taboru zadrhta. Izlazak 19,16.

Munje i gromove pratio je „glas” trube. Prati ih kiša te predstavljaju proročke korake koji vode Božji narod.

Oblaci izlijevahu vodu; nebesa odašiljahu glas; i strijele tvoje letješe unaokolo. Glas tvoga groma bijaše na nebu; munje osvijetljavahu svijet; zemlja se zatrese i uzdrma. Put tvoj bijaše u moru, i staza tvoja u velikim vodama, i stope tvoje ne mogaše se poznati. Vodio si narod svoj kao stado rukom Mojsija i Arona. Psalmi 77:17–20.

Munje i gromovi jesu Božji glas, koji se javlja za vrijeme kiše, i tijekom toga razdoblja On izvodi svoje vjetrove (islam je istočni vjetar) iz svoje riznice.

Kad podigne glas svoj, nastaje mnoštvo voda na nebesima, i on čini da se pare dižu s krajeva zemlje; stvara munje s kišom i izvodi vjetar iz svojih riznica. Jeremija 10,13.

Bog je podigao svoj glas kada je riknuo kao lav, a kao odgovor sedam je gromova pustilo svoje glasove; tih sedam gromova predstavljaju Božje korake tijekom povijesti milleritskog pokreta, a također i u pokretu trećega anđela, koji je ponovno nastupio 11. rujna 2001., kada je iz svojih riznica izveo istočni vjetar.

On čini da se pare uzdižu s krajeva zemlje; stvara munje za kišu; izvodi vjetar iz svojih riznica. On pobi prvorodence egipatske, i od ljudi i od stoke. Psalmi 135:7, 8.

Izveo je vjetar iz svojih riznica, kad je bio pobijen prvorodenac Egipta, a Pasha je predoznačavala križ, koji je pak predoznačavao dolazak trećega anđela 1844. godine, koji je opet predoznačavao povratak trećega anđela u dan istočnoga vjetra, 11. rujna 2001. godine.

Kad se pečati uklone s knjige zapečaćene sa sedam pečata, to predstavlja postupni razvoj istine. Uklanjanje sedmoga pečata predstavlja vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Kad se knjiga zapečaćena sa sedam pečata prvi put spominje, pojavljuju se munje, grmljavine i glasovi, ali ne i potres.

I iz prijestolja izlažahu munje i gromovi i glasovi; i bijaše sedam ognjenih zubli što gorahu pred prijestoljem, a to su sedam Duhova Božjih. Otkrivenje 4,5.

Pri prvom spominjanju glasova, munja i gromova, kiša je prikazana kao Duh Sveti, koji je sedam ognjenih svjetiljaka, ali nema potresa. Tek se pri uklanjanju sedmoga pečata prepoznaje potres uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Četvrto poglavlje Otkrivenja označava početak otpečaćivanja istine koje je izvršio Lav iz plemena Judina, a kada se prepozna vrijeme pečačenja, ono označava početak i svršetak toga razdoblja.

Početak sadašnjega razdoblja bio je kada je anđeo sišao da obasja zemlju svojom slavom 11. rujna 2001.; zatim smo u Izaiji šest obaviješteni da poruku predstavljenu „glasovima, munjama, gromovima, vjetrom i kišom”, koja završava u nedjeljnom zakonu, treba proglasiti narodu koji vidi, ali neće moći razabrati značenje munja, i premda čuje, neće moći razumjeti glasove i gromove, sve dok ga ne zatekne veliki potres. Razdoblje pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće jest razdoblje u kojemu se ispunja učinak svakoga viđenja.

Ta povijest proizvodi i očituje dvije skupine štovatelja. Jedna skupina prepoznaje kišu i stoga je prima, jer može vidjeti munje i čuti glasove, gromove i vjetar. Na kraju razdoblja pečaćenja, veliki potres uskoro nadolazećega zakona o nedjelji tada uvodi izvršne Božje sudove.

I otvori se hram Božji na nebu, i pokaza se u njegovu hramu kovčeg njegova saveza; i nastadoše munje, i glasovi, i gromovi, i potres, i velika tuča. Otkrivenje 11,19.

Pri velikom potresu „munje, glasovi i gromovi” uključuju i „tuču”. „Tuča” predstavlja sudove koje počinju izlijevati sedam anđela koji su se pripravljali da to učine na početku vremena zapečaćivanja, kada se otvarao sedmi pečat, upravo kao što su čekali da anđeo prođe kroz Jeruzalem i stavi znak na one koji su uzdisali i vikali zbog gadosti koje su se činile u zemlji (izvanjskoj), i u crkvi (unutarnjoj).

„Tuča“ označuje vrijeme Božjih razarajućih sudova, koje je vrijeme milosti za drugo Božje stado, koje se tada poziva iz Babilona, a kada se posljednji iz velikoga mnoštva pridruži Božjemu stadu, vrijeme čovjekove kušnje potpuno završava.

I sedmi anđeo izli svoju čašu u zrak; i začu se velik glas iz hrama nebeskoga, od prijestolja, govoreći: Svršeno je. I nastadoše glasovi, i gromovi, i munje; i nastade velik potres, kakva ne bijaše otkako su ljudi na zemlji, tako silan potres i tako velik. I veliki grad razdjeli se na tri dijela, i gradovi narodâ padoše; i veliki Babilon dođe na spomen pred Bogom, da mu dade čašu vina žestine gnjeva svojega. Otkrivenje 16,17–19.

Dragi čitatelju: Možeš li čuti glasove i gromove? Možeš li vidjeti munje? Možeš li osjetiti vjetar? Uskoro ćeš čuti glas ludih djevica kako mole za ulje.

Ovo ćemo proučavanje nastaviti u sljedećem članku.

Nadasmo se miru, ali nikakvo dobro ne dođe; i vrijeme ozdravljenja, i gle, nevolja! Rzanje njegovih konja čulo se iz Dana; sva se zemlja tresla od glasa njištanja njegovih silnika; jer dođoše i proždriješe zemlju i sve što je u njoj, grad i one koji u njemu prebivaju. Jer evo, poslat ću među vas zmije, guje ljutice, koje se neće dati ukrotiti, i ujedat će vas, govori Gospodin. Kad bih se htio utješiti u žalosti, srce mi je klonulo u meni. Evo glasa vapaja kćeri moga naroda zbog onih koji prebivaju u zemlji dalekoj: Nije li Gospodin na Sionu? nije li kralj njezin u njoj? Zašto su me razgnjevili svojim likovima rezanim i tuđim ništavilima? Žetva prođe, ljeto se svrši, a mi se ne spasosmo. Zbog rane kćeri moga naroda ranjen sam; pocrnio sam; užas me obuzeo. Nema li melema u Gileadu? nema li ondje liječnika? zašto onda nije iscijeljena kći moga naroda? Jeremija 8:15–22.